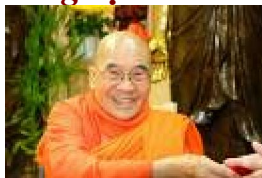

KINH THIÊN THỈNH-VẤN (1)
Đường, Huyền-Trang dịch chữ Phạm ra chữ Hán.

HT. Tâm-Châu dịch chữ Hán ra chữ Việt.

---o0o---

Nguồn

www.quangduc.com

Chuyển sang ebook 20 – 8 - 2009

Người thực hiện : Nam Thiên – namthien@gmail.com

[Link Audio Tại Website http://www.phatphaponline.org](http://www.phatphaponline.org)

---o0o---

Chính tôi được nghe: một thời kia đức Thế-Tôn ở nơi vườn của ông Cấp-Cô-Độc, trong Thệ-Đa-lâm, nước Thất-La-Phạt (Srāvasti).

Khi ấy, có một Thiên-nhân (người cõi Trời) dung-nhan đẹp lạ, vào khoảng ban đêm, thân tới nơi Phật, đỉnh lễ chân Phật, rồi đứng lui về một bên. Vị Thiên-nhân ấy uy-quang rực-rỡ rất là rộng lớn, soi sáng khắp cả vườn Thệ-Đa-lâm.

Bấy giờ vị Thiên-nhân kia nói ra bài tụng, có nghĩa vi-diệu, thỉnh-vấn đức Phật:

- Gì là dao gươm sắc?

Gì là thuốc tham-độc?

Gì là lửa cháy bùng?

Gì là tội mù-mịt?

Khi ấy đức Thế-Tôn cũng dùng bài tụng đáp lại vị Thiên-nhân kia:

- Lời thô: dao gươm sắc,

Tham-dục: thuốc thăm-độc;

Lửa giận-bực cháy bùng,

Vô-minh tối mù-mịt.

Thiên-nhân lại thỉnh-vấn:

- Người nào là được lợi?

Người nào là mất lợi?

Gì là giúp-trụ (2) bên?

Gì là dao gậy tốt?

Đức Thế-Tôn đáp:

- Người cho là được lợi,

Người nhận là mất lợi;

“Nhân” là giúp-trụ bên,

“Tuệ” là dao gậy tốt.

Thiên-nhân lại thỉnh-vấn:

- Gì gọi là giặc-cướp?

Gì là của Trí-nhân?

Gì mà trong Nhân-Thiên,

Nói là: hay cướp-bóc?

Đức Thế-Tôn đáp:

- Nghĩ tà là giặc-cướp?

“Giới” là của Trí-nhân;

Trong các cõi Nhân-Thiên,

Phạm giới: hay cướp-bóc.

Thiên-nhân lại thỉnh-vấn:

- Gì là rất yên vui?

Gì là giàu sang lớn?

Gì là thường đoan-nghiêm?

Gì là thường xấu-xí?

Đức Thế-Tôn đáp:

- Ít muốn rất yên vui,

Biết đủ giàu sang lớn;

Giữ giới thường đoan-nghiêm,

Phá giới thường xấu-xí.

Thiên-nhân lại thỉnh-vấn:

- Gì là quyến-thuộc thiện?

Gì là tâm oán ác?

Gì là khổ cực trọng?

Gì là vui thú nhất?

Đức Thế-Tôn đáp:

- “Phúc” là quyên-thuộc thiện,

“Tội” là tâm oán ác;

Địa-ngục khổ cực trọng,

“Vô-sinh” vui thứ nhất.

Thiên-nhân lại thỉnh-vấn:

- Gì “ái” mà không hợp?

Gì hợp mà không “ái”?(3)

Gì là bệnh cực nhiệt?

Ai là Đại-lương-y?

Đức Thế-Tôn đáp:

- Mọi dục-ái không hợp,

Giải-thoát hợp, không “ái”;

“Tham” là bệnh cực nhiệt,

Phật là Đại-lương-y.

Thiên-nhân lại thỉnh-vấn:

- Gì che đậy thế-gian?

Gì làm mê thế-gian?

Gì làm bỏ bạn thân?

Gì ngăn lối sinh Thiên?

Đức Thế-Tôn đáp:

- “Không trí” che thế-gian,

“Si” làm mê thế-gian;

Sẻn-tham bỏ bạn thân,

Nhiễm-trước ngăn sinh Thiên.

Thiên-nhân lại thỉnh-vấn:

- Vật gì lửa không cháy,

Gió cũng chẳng xé tan;

Nước không làm mục nát,

Lại phù-trì thế-gian?

Gì cùng vua chống giặc,

Dũng-mãnh kháng-cự nhau;

Không bị Nhân, Phi-Nhân,(4)

Tới nơi xâm-đoạt được?

Đức Thế-Tôn đáp:

- “Phúc”, lửa không cháy được,

Gió cũng chẳng xé tan;

“Phúc”, nước không làm mục,

Thường phù-trì thế-gian.

“Phúc”, cùng vua chống giặc,

Dũng-mãnh kháng-cự nhau;

Không bị Nhân, Phi-nhân,

Tới nơi xâm-đoạt được.

Thiên-nhân lại thỉnh-vấn:

- Con nay còn ngờ-vực,

Thỉnh Phật vì trừ-đoạn;

Đời nay đến đời sau,

Ai tự dối cực độ?

Đức Thế-Tôn đáp:

- Người có nhiều của báu,

Mà không hay tu phúc;

Đời nay đến đời sau,

Họ tự dối cực độ.

Bấy giờ, Thiên-nhân kia nghe Phật Thế-Tôn nói kinh này rồi, vui mừng hớn-hở, khen chưa từng có, đỉnh lễ chân Phật và liền ngay trước Phật thốt-nhiên biến mất.

Chú thích:

(1) Kinh này là cuốn kinh số 592 trong Đại-Tạng kinh.

(2) áo mũ nhà binh.

(3) ái là chỉ cho “tham-ái”. Hợp và không hợp đây là chỉ vào đạo “giải-thoát” mà nói.

(4) Nhân là loài người; Phi-nhân là Thiên, Long, quỷ-thần v.v...

---o0o---
Hết